

Sygn. akt VII U 1763/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 sierpnia 2014 r.

**Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Gąsior

Protokolant Kamil Jaśkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 4 sierpnia 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o przeliczenie emerytury

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 20 maja 2013 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Ubezpieczony **M. K.** w dniu 16 czerwca 2013 roku, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Inspektoratu w W., złożył do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie odwołanie od decyzji wyżej wymienionego organu rentowego z dnia 20 maja 2013 roku, znak: (...) dotyczącej przeliczenia emerytury.

Odwołujący w treści odwołania wskazał, że organ rentowy nie wliczył mu do wysokości podstawy wymiaru emerytury premii za miesiąc sierpień i wrzesień 1974 roku w kwocie 4.574,00 zł, za kwiecień 1974 roku w kwocie 15.401,00 zł. Nadto, M. K. podniósł, że ZUS w decyzji z dnia 28 lutego 2012 roku nie zajął stanowiska w sprawie premii za okres od 01 sierpnia 1974 roku do 31 grudnia 1974 roku z pracy w Przedsiębiorstwie (...) w P. mimo, że według odwołującego ma poczynione zapisy w notesie i kalendarzyku kieszonkowym, które w jego ocenie są wiarygodne. Odwołujący wniósł o zmianę decyzji z dnia 20 maja 2013 r., znak: (...) poprzez przyznanie prawa do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury (k. 2-4 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. (dalej zwany organem rentowym) w odpowiedzi na odwołanie złożonej w tutejszym Sądzie Okręgowym w dniu 16 lipca 2013 roku (data prezentaty Sądu) wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wskazał, że organ rentowy przy obliczaniu wysokości emerytury M. K. od dnia 01 grudnia 2009 roku, do podstawy jej wymiaru przyjął, zgodnie z wyrokiem z dnia 15 listopada 2012 roku, sygn. akt III AUa 792/12 Sądu Apelacyjnego w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, za miesiące sierpień, wrzesień, październik, listopad i grudzień 1974 roku po 4.000,00 zł starych złotych za każdy

miesiąc. Natomiast kwestię uwzględnienia w podstawie emerytury premii organ rentowy miał sam rozpoznać merytorycznie, w konsekwencji decyzją z dnia 20 maja 2013 roku odmówił uwzględnienia w podstawie wymiaru świadczenia premii za kwiecień 1974 roku w wysokości 15.401,00 zł oraz premii za miesiące sierpień, wrzesień w wysokości 4.574,00 zł z Przedsiębiorstwa (...) w P.. Nadto, ZUS podniósł, że ubezpieczony nie przedstawił żadnych dokumentów, które potwierdziłyby uzyskanie premii za kwiecień 1974 roku w wysokości 15.401,00 zł oraz premii za miesiące sierpień, wrzesień w wysokości 4.574,00 zł, a notatki przedstawione przez odwołującego nie są środkami dowodowymi w sprawach emerytalno-rentowych. W świetle powyższego, organ rentowy odmówił M. K., decyzją z dnia 20 maja 2013 roku, uwzględnienia w podstawie świadczenia, premii za kwiecień 1974 roku w wysokości 15.401,00 zł oraz premii za miesiące sierpień, wrzesień w wysokości 4.574,00 zł z Przedsiębiorstwa (...) w P. (k. 11-11v).

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego ustalił następujący stan faktyczny:

M. K., urodzony w dniu (...), w okresie od 09 marca 1948 roku do 31 czerwca 1952 roku pracował w gospodarstwie rolnym; od 01 lipca 1952 roku do 15 czerwca 1970 roku w Zakładach (...) w S.; od 16 czerwca 1970 roku do 16 czerwca 1972 roku w Fabryce (...) w P.; od 16 czerwca 1972 roku do 31 lipca 1974 roku w Przedsiębiorstwie (...) w P.; od 01 sierpnia 1974 roku do 30 kwietnia 1975 roku w Przedsiębiorstwie (...) w P.; od 12 maja 1975 roku do 03 listopada 1978 roku w Biurze (...) w W.; od 04 listopada 1978 roku do 30 września 1982 roku w Zjednoczeniu Budownictwa (...) w W.; od 01 października 1982 roku do 31 maja 1993 roku w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w W. (k. 2-9a.r.).

W dniu 30 kwietnia 1993 roku ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę (k. 1 a.r.).

Decyzją, z dnia 10 czerwca 1993 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał M. K. emeryturę, od dnia 01 czerwca 1993 roku, w wysokości 2.425.000,00 zł miesięcznie (k. 13 a.r.). Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek, z lat kalendarzowych od stycznia 1980 roku do grudnia 1983 roku, gdzie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosił 127,87%, a podstawę wymiaru obliczono przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 127,87% przez 3.201.400,00 zł – tj. kwota bazowa, co w konsekwencji dało podstawę wymiaru w wysokości 4.093.631,00 zł (k. 13 a.r.).

Organ rentowy, decyzją z dnia 30 sierpnia 1996 roku, znak (...), o waloryzacji emerytury, określił, że emerytura M. K. po waloryzacji wynosiła będzie 718,70 zł (k. 58 a.r.).

Kolejnymi decyzjami organ rentowy dokonywał przeliczenia przyznanego świadczenia oraz waloryzował jego wysokość (dokumentacja akt rentowych).

Następnie, w dniu 22 grudnia 2009 roku M. K., złożył do organu rentowego wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, od której obliczono emeryturę. Wraz z wnioskiem przedłożył podanie, w którym wskazał, że wnosi o wliczenie okresu pracy od 01 sierpnia 1974 roku do 31 grudnia 1974 roku w Przedsiębiorstwie (...) w P.. Do wniosku dołączył kserokopię odcinka przekazu pocztowego, kserokopię świadectwa pracy, kserokopię legitymacji ubezpieczeniowej (k. 92-97 a.r.).

Decyzją, z dnia 02 lutego 2010 roku, znak: (...) organ rentowy poinformował M. K. o tym, że do podstawy wymiaru uwzględniono wynagrodzenia na podstawie następujących dowodów:

- 01.07.1952 roku - 31.12.1964 roku - minimalne wynagrodzenie,
- 01.01.1965 roku - 31.12.1968 roku - legitymacja ubezpieczeniowa,
- 01.01.1969 roku - 15.06.1970 roku - minimalne wynagrodzenie,
- 16.06.1970 roku - 15.06.1972 roku - legitymacja ubezpieczeniowa,
- 16.06.1972 roku - 31.12.1972 roku - minimalne wynagrodzenie,

- 01.01.1973 roku - 31.07.1974 roku - legitymacja ubezpieczeniowa,
- 01.08.1974 roku - 31.12.1974 roku - minimalne wynagrodzenie,
- 01.01.1975 roku - 30.04.1975 roku - legitymacja ubezpieczeniowa,
- 12.05.1975 roku - 03.11.1978 roku - legitymacja ubezpieczeniowa,
- 04.11.1979 roku - 30.09.1982 roku - legitymacja ubezpieczeniowa + Rp-7,
- 01.10.1982 roku - 31.12.1992 roku - Rp-7 + legitymacja ubezpieczeniowa,
- 01.01.1993 roku - 31.05.1993 roku - minimalne wynagrodzenie,
- 01.06.1993 roku - 31.10.1993 roku - minimalne wynagrodzenie,
- 01.01.1994 roku - 31.07.1994 roku - minimalne wynagrodzenie (k. 116 a.r.).

M. K. odwołał się od w/w decyzji. Następstwem tego było postępowanie sądowe w wyniku, którego Sąd Okręgowy, wyrokiem z dnia 12 sierpnia 2011 roku oddalił odwołanie (Sygn. akt VII U 661/10), zaś Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 15 listopada 2012 roku (Sygn. akt III AUa 792/12), zmienił zaskarżony wyrok i poprzedzając go decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 22 marca 2010 roku znak (...) w ten sposób, że przy obliczaniu wysokości emerytury M. K. od dnia 01 grudnia 2009 roku do podstawy jej wymiaru przyjął za miesiące: sierpień, wrzesień, październik, listopad i grudzień 1974 roku po 4.000,00 starych złotych za każdy miesiąc; w pozostałym zakresie oddalił apelację, a wniosek M. K. z dnia 09 listopada 2012 roku o uwzględnienie w podstawie emerytury premii przekazał Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. do merytorycznego rozpoznania.

Decyzją z dnia 28 lutego 2013 roku, znak (...), ZUS przyznał odwołującemu emeryturę w wysokości 2.146,12 zł (k. 211 a.r.).

W dniu 25 kwietnia 2013 roku M. K. złożył do organu rentowego wniosek o ponowne przeliczenie emerytury z uwzględnieniem premii otrzymanej z Przedsiębiorstwa (...) w P. za sierpień i wrzesień 1974 roku w wysokości 4.574,00 złotych, za IV kwartał 1974 roku w wysokości 15.401,00 zł (k. 219 a.r.).

Organ rentowy decyzją z dnia 20 maja 2013 roku, znak (...) odmówił uwzględnienia w podstawie wymiaru świadczenia premii za IV kwartał 1974 roku w wysokości 15.401,00 zł oraz premii za miesiące: sierpień i wrzesień 1974 roku w wysokości 4.574,00 zł z Przedsiębiorstwa (...) w P.. Jednocześnie stwierdził, że przedłożona przez M. K. dokumentacja nie wskazuje wypłaty w w/w okresach w podanych przez niego kwotach i dokumenty przedłożone przez niego są to „własne zapiski” w formie „notatki”, które nie stanowią środka dowodowego w postępowaniu w sprawach o świadczenia emerytalno – rentowe. Nadto, ZUS wskazał, że zgodnie z § 21 ust 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11.10.2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe, do wniosku w sprawie przyznania świadczenia powinny być dołączone dowody uzasadniające prawo do świadczenia i ich wysokość określone w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego (k. 221-222 a.r.).

W dniu 18 czerwca 2013 roku, M. K., za pośrednictwem organu rentowego, wniósł odwołanie od decyzji ZUS z dnia 20 maja 2013 roku, znak (...) inicjując tym samym niniejsze postępowanie sądowe (k. 2-4 a.s).

Sąd Okręgowy ustalił, iż ubezpieczony składał do organu rentowego wnioski o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury z uwzględnieniem premii otrzymanej z Przedsiębiorstwa (...) w P. za sierpień i wrzesień 1974 roku w wysokości 4.574 złotych, za IV kwartał 1974 roku w wysokości 15.401 zł (k. 162-171 a.r.). Jednakże ze świadectwa pracy, z dnia 30 kwietnia 1975 roku, z Przedsiębiorstwa (...) w P. wynika, że M. K. był zatrudniony w/w przedsiębiorstwie od 01 sierpnia 1974 roku do dnia 30 kwietnia 1975 roku i z tego tytułu otrzymywał miesięczne wynagrodzenie w wysokości 4.000,00 zł oraz premie zgodnie z przepisami regulaminu premiowania dla Pracowników Projektowych

(k. 7 a.r.). Nadto, z akt sprawy wynika, że organ rentowy za rok kalendarzowy 1974 przyjął podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 78.750,00 zł, kwotę roczną przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy w wysokości 38.220,00 zł stosunku podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia 206,04% i uwzględnił do podstawy wymiaru świadczenia wynagrodzenie za okres od 01 sierpnia 1974 roku do 31 grudnia 1974 roku minimalne wynagrodzenie (k. 116 a.r.; k. 197-198 a.r.). Jednakże, z akt sprawy nie wynika, w jakiej wysokości otrzymywał ubezpieczony z w/w stosunku pracy i w/w okresie premie, tzn. czy faktycznie za sierpień i wrzesień 1974 roku otrzymał premię w wysokości 4.574,00 złotych, a za IV kwartał 1974 roku w wysokości 15.401,00 zł.

W toku postępowania sądowego odwołujący nie składał w sprawie żadnych wniosków dowodowych oraz dokumentów, które skutkowałyby poczynieniem odmiennych ustaleń przez Sąd Okręgowy. Co prawda M. K. przedłożył kserokopie przekazu pocztowego oraz karty wynagrodzeń za okres styczeń-lipiec 1974 r., jednakże nie dotyczą one spornego okresu.

Ustalenia stanu faktycznego Sąd dokonał w oparciu o akta rentowo-emerytalne odwołującego uznając je za wiarygodne, albowiem w toku postępowania żadna ze stron nie zgłaszała względem nich uwag co podkreśla ich wysoki walor dowodowy.

Nadto, Sąd ustalenie stanu faktycznego oparł także na zeznaniach świadka T. K. (k.26-27 a.s).

Zeznania w/w świadka Sąd uznał za wiarygodne. W/w świadek był kierownikiem sekcji pracowni projektowej i był przełożonym M. K. w Przedsiębiorstwie (...) w P., nadzorował jego pracę.

Świadek T. K. potwierdził, że wynagrodzenie odwołującego składało się z wynagrodzenia zasadniczego oraz premii. Jednakże, w/w świadek nie pamiętał kwot przyznawanych odwołującemu tytułem premii. Ponadto, Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych podstaw do ewentualnego podważenia wyżej wskazywanych dokumentów.

Zdaniem Sądu Okręgowego materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie stanowił wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia kończącego sprawę.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie zważył co następuje:

Odwołanie M. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 20 maja 2013 roku, znak (...) jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Przedmiotowa sprawa dotyczyła rozstrzygnięcia zasadności odwołania wnioskodawcy w następujących aspektach: uwzględnienia w przeliczeniu emerytury, otrzymanej z Przedsiębiorstwa (...) w P. premii za sierpień i wrzesień 1974 roku w wysokości 4.574,00 złotych i za IV kwartał 1974 roku w wysokości 15.401,00 zł.

Na wstępie na zaakcentowanie zasługuje utrwalone w doktrynie i orzecznictwie stanowisko, zgodnie z którym - niektórzy ubezpieczeni ubiegający się o świadczenie mają problemy z dostarczeniem wymaganej dokumentacji (zaświadczenia z zakładu pracy potwierdzające zatrudnienie lub wysokość wynagrodzenia) i w konsekwencji - wobec ograniczonej dopuszczalności zastosowania innych środków dowodowych w postępowaniu przed organem rentowym (np. zeznań świadków czy ogólnych wpisów w książeczce ubezpieczeniowej) - mogą nie nabyć prawa do świadczenia. Możliwość dowodzenia jest tym samym ograniczona rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10, poz. 49 ze zm.). Jednak w razie wszczęcia postępowania sądowego, toczącego się wskutek odwołania ubezpieczonego od odmownej decyzji organu rentowego dopuszczalne jest przeprowadzanie wszelkich dowodów dla wykazania okoliczności, mających wpływ na prawo do świadczenia. W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokości mogą być udowodnione wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Ograniczenia dowodowe zawarte w treści Rozporządzenia w sprawie postępowania dotyczą wyłącznie postępowania przed tymi organami

(wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 1996 roku, II URN 3/95). W postępowaniu sądowym w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych obowiązują odstępstwa od ogólnych zasad dowodzenia podyktowane dążeniem do pełnego i wszechstronnego rozstrzygnięcia wszystkich kwestii spornych. W praktyce oznacza to, że w postępowaniu tym dopuszczalne jest wykazanie wszelkimi dowodami okoliczności, od których zależą uprawnienia do świadczeń z ubezpieczenia społecznego, także wówczas, gdy z dokumentów wynika co innego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 września 1995 roku, II URN 23/95). Zdaniem Sądu Okręgowego powołane powyżej tezy pokazują spełnienie, których przesłanek jest niezbędne dla ustalenia prawa do świadczenia zgodnie z przepisami ustawy o Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a ponadto wyznaczają uprawnienia strony, które umożliwiają dowodzenie swoich racji.

Sąd Okręgowy wskazuje, że rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy ogranicza się jedynie do uwidocznienia mechanizmów prawnych wpływających na obecną wysokość świadczenia ubezpieczonego przy jednoczesnym uwypukleniu działań organu rentowego przy wyliczaniu tego świadczenia.

W przedmiotowej sprawie zauważyć należy, że w oparciu o treść art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. 2013.1440 j.t) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie (...) od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczania wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

1. z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,
2. z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo ponowne ustalenie emerytury lub renty
3. z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Przedmiotowy zapis odsyła zatem do treści art.15 ust. 2a w/w ustawy, zgodnie z którym jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy.

Dokonując wykładni wskazanych elementów wywieść należy, że ustawodawca wprowadził dodatkową możliwość uwzględnienia do stażu pracy okresów zatrudnienia, dla których nie można ustalić wysokości osiągniętego wynagrodzenia. Wówczas w przypadku faktycznego wykazania istnienia stosunku pracy przyjmuje się wynagrodzenie minimalne obowiązujące w okresie, w którym była wykonywana ta praca.

Sąd Okręgowy podkreśla, że w związku ze złożeniem przez ubezpieczonego M. K. wniosku z dnia 18 września 2012 roku o przeliczenie świadczenia emerytalnego z uwzględnieniem premii otrzymanej z Przedsiębiorstwa (...) w P. za sierpień i wrzesień 1974 roku w wysokości 4.574,00 złotych, za IV kwartał 1974 roku w wysokości 15.401,00 zł w trybie powołanego art.15 ustawy rentowej, organ rentowy przeprowadził prawidłowe postępowanie wyjaśniające i jednoznacznie ustalił, że wskaźniki wysokości podstawy wymiaru ustalone na podstawie zgromadzonej dokumentacji oraz z uwzględnieniem kwot minimalnego wynagrodzenia pracowników za okresy wykonywania pracy w ramach stosunku pracy, za które ubezpieczony nie udowodnił wysokości osiągniętego wynagrodzenia wynosi z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych 160,23%.

Ponadto, Sąd Okręgowy zaznacza, że przeprowadzone postępowanie sądowe jednoznacznie wykluczyło jakikolwiek błąd organu rentowego związany z wyliczeniem wysokości świadczenia, czy też ewentualnym pominięciem któregoś z okresów podwyższających świadczenie ubezpieczonego.

Podkreślenia wymaga również, to że kserokopie dokumentów nie stanowią dowodów, gdyż jak orzekł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29 kwietnia 2009 r., II CSK 557/08, LEX Nr 584200, niepoświadczona podpisem strony kserokopia nie jest dokumentem. Sąd Najwyższy wskazał również, że kodeks postępowania cywilnego nie zna pojęcia kserokopii, natomiast jako pojęciem przeciwstawnym pojęciu oryginału posługuje się pojęciem odpisu. Skoro jednak tak odpis, jak kserokopia stanowią odwzorowanie oryginału tyle tylko, że pierwszy metodą tradycyjną, a druga metodą nowoczesną, to istnieje podstawa do objęcia pojęciem odpisu także kserokopii. Wobec tego także do kserokopii można odnieść pogląd, że dokumentem prywatnym jest także odpis dokumentu. W postępowaniu opartym na dokumencie prywatnym źródłem wiadomości jest zawarte w nim i podpisane oświadczenie (art. 245 k.p.c.). Oznacza to, że dla uznania kserokopii za dokument prywatny, świadczący o istnieniu oryginału o odwzorowanej w niej treści, niezbędne jest oświadczenie o istnieniu dokumentu o treści i formie odwzorowanej kserokopią. Takim oświadczeniem będzie umieszczone na kserokopii i zaopatrzone podpisem poświadczenie zgodności kserokopii z oryginałem. Dopiero wtedy można uznać kserokopię za dokument prywatny świadczący o istnieniu oryginału o treści i formie w niej odwzorowanej. Bez wspomnianego poświadczenia kserokopia nie może być uznana za dokument.

Wobec faktu, że ubezpieczony nie dysponuje żadnymi dokumentami poświadczającymi otrzymanie premii z Przedsiębiorstwa (...) w P. za sierpień i wrzesień 1974 roku w wysokości 4.574,00 złotych i za IV kwartał 1974 roku w wysokości 15.401,00 zł, to tym samym nie można wliczyć w/w kwot do przeliczenia emerytury, tylko na podstawie prywatnych zapisków w kieszonkowym kalendarzyku odwołującego. Ponadto, Sąd podkreśla, iż w aktach sprawy nie ma dokumentów płacowych, które potwierdzałyby otrzymanie w w/w okresach premii w podanych w/w kwotach. Co więcej, Sąd zwracał się do następcy prawnego Przedsiębiorstwa (...) w P. o przesłanie Regulaminów Wynagradzania i Premiowania obowiązujących w 1974 roku oraz dokumentacji M. K.. Jednakże, w odpowiedzi następca prawny w/w przedsiębiorstwa, poinformował tutejszy Sąd o tym, iż w archiwum zakładowym nie ma kartotek wynagrodzeń oraz Regulaminów Wynagrodzenia oraz Premiowania obowiązujących w 1974 roku, gdyż dokumenty zostały zniszczone. Dodatkowo, Sąd zwracała się do Archiwum Państwowego o akta osobowe M. K.. Wszakże, w przesłanych aktach również nie ma dokumentów potwierdzających w jakiej wysokości otrzymywał ubezpieczony premie. A prywatne zapiski odwołującego nie są żadnym dowodem w sprawie.

W tym miejscu Sąd zwraca uwagę na to, iż przedłożona przez M. K. kserokopia przekazu pocztowego, z dnia 06 sierpnia 1975 roku, z Przedsiębiorstwa (...) w P., dotyczy ekwiwalentu za urlop. Jednakże, Sąd także nie wie w jaki sposób został wyliczony w/w ekwiwalent i za ile dni, gdyż brak jest kart płacowych. Natomiast, złożona przez odwołującego kserokopia karty wynagrodzeń za okres styczeń-lipiec 1974 roku, nie dotyczy okresu spornego, gdyż jest na niej zapis „Zwolniony dnia 1 VIII 1974r.”, a M. K. w Przedsiębiorstwie (...) w P. był zatrudniony w okresie od 01 sierpnia 1974 roku do 30 kwietnia 1975 roku. Zatem, ta kserokopia karty wynagrodzeń dotyczy wcześniejszego okresu. Ponadto w/w kserokopia karty nie zawiera oznaczenia pracodawcy odwołującego oraz danych osobowych, które pozwoliłyby jednoznacznie zidentyfikować, że dotyczy ona M. K.. Samo wskazanie z imienia i nazwiska nie przesądza jednoznacznie, iż jest to karta wynagrodzeń akurat odwołującego, czy też innej osoby, która tak samo się nazywa.

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy uznał decyzję organu rentowego z dnia 20 maja 2013 roku, znak: (...) za prawidłową.

Reasumując całość dokonanych rozważań, Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że organ rentowy dokonał prawidłowych czynności związanych z przeliczeniem wysokości świadczenia przyznanego ubezpieczonemu oraz właściwie określił najwyższy możliwy wymiar tego świadczenia należny ubezpieczonemu. Zdaniem Sądu Okręgowego, przesądza to jednoznacznie, że odwołanie ubezpieczonego oparte zostały na jego subiektywnym odczuciu co do dokonanych przez organ rentowy czynnościach w przedmiocie ustalenia wysokości świadczenia, bez poparcia tych twierdzeń jakąkolwiek argumentacją znajdującą potwierdzenie w przepisach prawa.

Dlatego też, Sąd Okręgowy na podstawie art.477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

Z: (...)

(...)